

سُورَةُ يُوسُفَ

و خبر خدای یحییٰ که مرگ زندگانی همه شما خلاق با مراد است کسرا بخدائی میسرستم و ما مومر که خود از اهل ایمان باشیم
 (۱۴) و خدا مرا امر کرده که زوی بجانبین جنیف اسلام و آئین پاک توحید آورد و هرگز خطه ای هم آئین مشرکانش
 (۱۵) و نیز فرموده که خیر از خدای یحییٰ هیچیک از این خدایان باطل که بحال توفیق ضرری ندارند خدائی نمون
 و اگر مشرک شده و از ستکاران خدای بود (۱۶) و اگر خدا بر تضرری خواهد چکس دفع آن نتواند و اگر خیر جنتی خواهد
 احدی در آن نتواند که فضل و رحمت حق بر کس از بندگان بخواد البسته میرسد و دوست خدای آمرزنده مهربان
 (۱۷) و رسول با گوی مردم در کتاب رسول حق از جانب خدا برای هدایت شما آمد پس از این هر کس بپا
 یافت نفس بر خود اوست و هر کس براه گمراهی شتافت زیانش بر خود اوست و من (پس از امتحان)
 نجبان شما (در مواخذه خدا) نیستم (۱۸) و ای رسول تو خود از وحی خدای بر تو پوری کن در راه مبرش کبر
 تا تو سیکه خدا (میان تو و مخالفان) حکم کند که او بهترین کفر است (۱۹)

سُورَةُ مُحَمَّدٍ مُمْتَظِنَانِ مَثَلِ بَيْنِ كَيْسِدِ مِلَّةِ آيَةُ مِلَّةِ

بنام خدای بخشنده مهربان

اگر در هر روز بخیر و نیکو و نیکو است (نه قرآن کتابی است) (و با دلائل) محکم که از جانب خدای حکیم آگاه و بر جایی
 رویشان گردیده است (۱) (تا که در) بختی که خبر خدای یحییٰ هیچکس را نرسد و حق رسول دیم که برای اندرز و بشارت است
 (۲) بختی بگویم که از میانان آن مرش از خدا طلبید و بدرگاه او توبه انانید که سارا تا اهل مین و بهنگام گزشت و بهر بخت

سُورَةُ هُودٍ

و در حق هر شیئی تمیّز قائل فرماید اگر زوی از او بگردانید سخت از عذاب و بزرگ قیامت بر شما میسریم (۳) بروج شما
 بسوی خداست (پادشای نیک و بد با دوست) و او بر همه چیز تواناست (۴) آنکه باشد که آمان (یعنی منافقان است)
 زوید لها میگردانند (و از حضور رسول اهل صلح کلام خدا دوری جست و همراه نمیکند) تا خود را از او پنهان دارند آنکه باشد که هر
 سرور باشد خود بپندد که از حق پنهان شوند خدا هر چه پنهان آید آشکار کند همه را میداند که او بدرون لها متحقّا آگاه است
 (۵) پنج جنبه در زمین نیست جز آنکه روزی بر خداست خدا قرارگاه (منزل اشی) و آرایشگاه (جای قیامت)
 او را میداند و همه احوال خلق و قهر عظیم الهی خدا ثبت است (۶) و او خدا نیست که آسمان زمین و ادفاصلش روز
 بیا فرید و عرض عظمت او (شاید یعنی عرض که روح حقیقت انسانست مراد باشد) بر آب قرار یابد (شاید مراد علم باشد) شمار
 بیا زاید که عمل که هیچکس از شما نیکوتر است و این رسول متحقّا اگر بدین مردم برگوئی که شما برای جهان گیر خلق شده اید پس
 مرگ زنده خواهید شد ما ناکافران خواهیم گفت که این سخن ابر که حقیقتی جز سحر و خیال موهوم نیست (۷) و اگر ما بعد از
 از نیکوکاران معاد تا وقت معین (همچنان مرگ) بتوقین اندازیم تمام (جای آنکه تو باز گناه کند سحر است) کرده
 گویند چه حجب تأخیر عذاب شده (چه اوعده محمد با عذاب نمیرسد) آنکه باشد که چون هنگام عذاب برسد گردان
 هرگز زبانی نیابند و آنچه تمسخر کردند سخت گرفتار شوند (۸) و اگر ما بشر را (در دنیا) نعمت و رحمتی بفرزداریم (تا نیکو کنند)
 پس (چون کفران کرد) آن نعمت را از او بازگیریم بخوبی و نیکو کاران در قیامت (۹) و اگر او میرسنجی پس انجمنی بنیم مسرور و خال شود
 و اگر او را در رحمت و رحمت من سر داده برگردانم دامنی مغاخرت گردد (۱۰) (انجمنی بشری صبر که فرض نیست) مگر آنکه اراکلی مکرر عیال
 (که به نیکانیم نیکو خدا و گاه نصیب میکنند) بر آنها هرگز حق و جز بزرگ نعمت ای است (۱۱) ابرو را با دهنش تراشید

سُورَةُ هُودٍ

كُلِّ ذِي فَضْلٍ فَضْلُهُ وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
 يَوْمٍ كَبِيرٍ ② إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ③ أَلَا إِنَّهُمْ
 يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكِبْرِهِمْ لَيْسَ خِشْيَاؤُهُمْ إِلَّا خِشْيَاؤُهُمْ يُعْلَمُ
 مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ④ وَمِمَّنْ ذَابَّ
 فِي الْأَرْضِ الْأَعْلَى اللَّهُ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا وَمُسْتَوْدَعَهَا كُلُّ
 فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ⑤ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ
 أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ
 قُلْتُمْ أَنْتُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا
 إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ⑥ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى آتَمَةٍ مَعْدُودَةٍ لَيَقُولَنَّ
 مَا بَجِئَتْهُ إِلَّا يَوْمَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
 يَسْتَهْزِئُونَ ⑦ وَلَئِنْ أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنَاهَا مِنْهُ
 إِنَّهُ لَكُوفٍ وَكَفُورٌ ⑧ وَلَئِنْ أَذَقْنَاهُ نِعْمَاءَ بَعْدَ ضَرَاءٍ مَشَتْةٍ لَيَقُولَنَّ بَيْنَ
 السَّيِّئَاتِ عَنَى إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ ⑨ إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ⑩ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا وَحَىٰ

سُورَةُ هُودٍ

(درباره کافران بملأ خلقی) تبلیغ کنی و از قول مخالفان که میگویند اگر این مرد پیغمبر است چرا هیچ دلی ندارد و یا فرشته آسمان همراه او نیست (لکن توی (از دشمنان هرگز نمی باش) که وظیفه تو تنها نصیحت و اندرز حق است اما حاکم و مجتبان هرگز خنده است (۱۲) آیا کافران میگویند پیغمبران وحی الهی نیست خود او هم بسته و محبوس است میدوید و میگردد اگر است میگویند شما هم با یکدیگر همه فصاحتی عرب بدو وحی خدا داده سوره فذیلین قرآن بیاورید (۱۳) پس کافران جواب میدادند (و حاضر از آوردن یکسوره فذیلین قرآن شدند) در اینصورت شما مؤمنان یقین بدانید که اینکجا بعلم ازلی خدا نازل شده و (وحش نیست) که هیچکس جز ذات یکتای خدایت آیا شما مردم (با این دلیل روشن قرآن محکم باز دعوت توحید را اجابت میکنید) تسلیم حکم خدا خواهید شد؟ (۱۴) گمانیکه طالب نقیصاتی نیست و شواست نبوی هستند ما نزد می آنها را در کار دنیا کا لایمیدیم هیچ را جز عرشان کم نخواهد شد (۱۵) (ولی هم) که دیگر در آخرت نصیبی جز آتش و دوزخ ندارند و همه افکار و اعمالشان در راه دنیا ضایع و مایل میگردد (۱۶) آیا پیغمبر که از جانب خدا و لیلی روشنی یافت قرآن دارد با گواهی صادق (مانند علی که تمام شئون وجودی گواه صحت رسالت است) و علاوه کتاب تورات موسی هم که پیش از او پیشوای رحمت حق بود و بان ایمان آوردند با و میشد ایمان از آل کتاب با ایمان میآوردند؟ یا کافر میشوند و هر کس از طوائف بشر با کافر شود و ده گامش لبسته است و نخست که در آن هیچ شک ندارد که قطعی در درگاه است لیکن اکثر مردم بان ایمان نمیآوردند (۱۷) در جان از آنها نیکو نیست نسبت دوزخ دادند و نکاد و گرفت؟ آنان بعد از خدایند و گواهی میکنند اینان که بزرگترین ظلم را کردند (بر خدا و روح داری علی) اگر بایست که خدا را (۱۸) استحقاق آن که راه خدا بروی بندان بسته می کنند که راه حق را که خدای بر او مملکتشتم

سُورَةُ هُودٍ

إِلَيْكَ وَضَائِقُ بِهِ صَدْرُكَ أَنْ يَقُولُوا الْوَلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ كُتُبًا وَجَاءَ
 مَعَهُ مَلَكَ إِنَّمَا أَنْتَ بِذِرِّئِ اللَّهِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ١٢ أَمْ يَقُولُونَ
 افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرِيَاتٍ وَأَدْعُوا مَنَاسْتَطَعْتُمْ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٣ فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوا
 أَنَّمَا أَنْزَلَ بِعِلْمِ اللَّهِ وَانْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ١٤ مَنْ كَانَ
 يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا
 يُبْخَوْنَ ١٥ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ مَا صَنَعُوا
 فِيهَا وَبَاطِلٌ مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ١٦ أَمَنْ كَانَ عَلَى رَبِّهِ وَيَتْلُوُ
 شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كِتَابُ مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ
 يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَآلُنَا دُورٌ فَلَا يَمُوتُ
 فِي مِرْيَةٍ مِنْهُ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ١٧
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ
 وَيَقُولُ الْأَشْهَادُ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ
 عَلَى الظَّالِمِينَ ١٨ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَسْعَوْنَ فِي أَعْجَاجٍ

سُورَةُ هُودُ

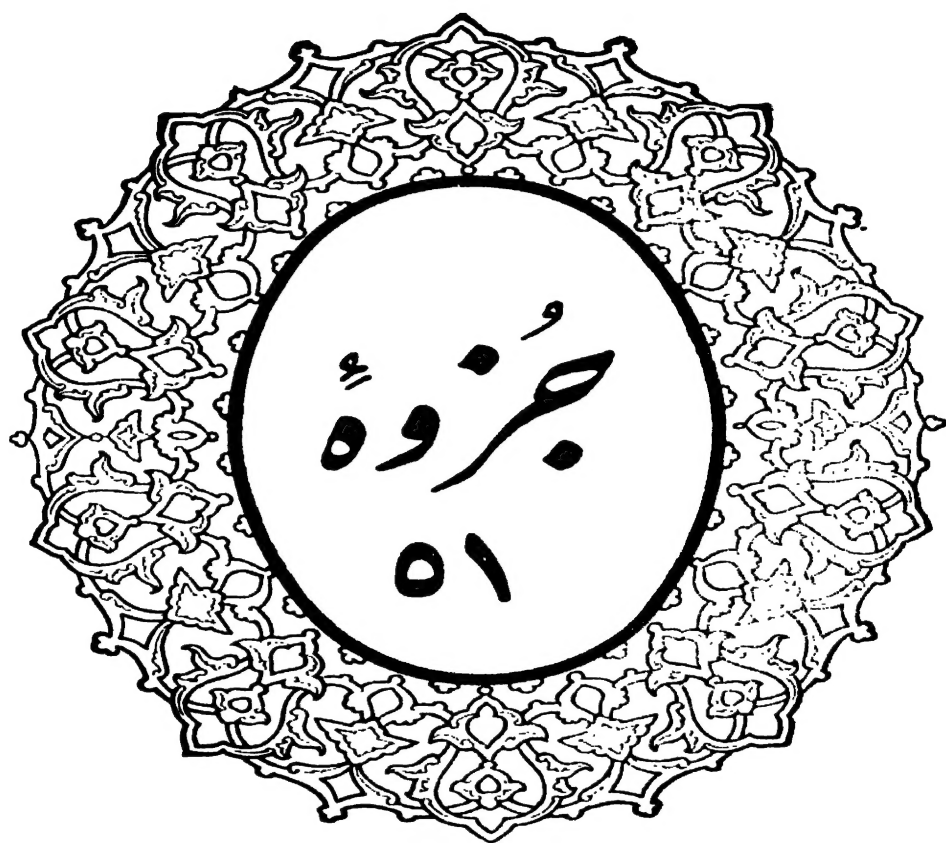
(هرگز با خیرت ایمان نیاورده) منکر قیامتند (۱۹) اینها هیچ قدرت و راه مغزی در زمین از قهر خدا ندارند
 جز خدا که او هم بر خدا بشان خواهد افزود و هیچکس حتی از اعضا و قوای خود یا رود و کاری نخواهند یافت که هرگز
 گوشان هم در شنوائی چشم در بینائی با آنها دستواند کرد (۲۰) همین مردم (دنیا طلب) هستند که نفوس خود
 سخت دنیان افکنند و هر دروغ بسته و هر تدبیری در راه دنیا کردند همه محو و نابود شد (۲۱) ناگزیر در عالم هست
 زینکارترین مردم آنها هستند (۲۲) اما که بخدا ایمان آورده و با حال صاب و خشنود و بدو گاه و خدای خود خاش
 و خاش گردیدند آنها البته اهل بهشت گردیدند و در آن مقیم ابدی خواهند بود (۲۳) حال این دو گروه در مثل شخص
 و کر شخص شود و دنیا ماند است آیا حال این هر دو شخص یکسانست؟! (هرگز یکسان نیست) پس چرا آنها را نترسید
 (تا از کوری کفر و جهالت بیانی علم و ایمان شما بیاید) (۲۴) و انا فوج را برای هدایت قومش بر سالت :
 فرستادیم او قومش گفت که من بایمان روشن برای نصیحت اندر شما آدم (۲۵) ما شما را گویم که غیر خدای
 یحیا کسی نیست که اگر بخیر خدا کسی پرستش کند من از عذاب و در سخت قیامت بر شما میترسم (۲۶) فوج را
 سران کافران قومش پاسخ دادند که ما تو را مانند خود بشری میترسیدیم و در بادی نظر آنکه پیر و ناکه بود و از اسحا
 پست بی قدر میش نیستند و هیچگونه فریتی بر شما نیست بخود نمی بینیم (که تو را پیمبر خدا و پشوی خلق
 شناسیم) بلکه شما را در و غلو میپنداریم (۲۷) فوج و مشران پاسخ داد که شما چه میگویدید هر گاه ببینید که مراد لیل
 روشن و رحمت مخصوص از جانب پروردگار عطا شده باز هم حقیقت حال بر شما پوشیده خواهد ماند (۲۸)
 (جهالت نیست که من رحمت مساعدت شما را چاک کنم شما متغیرانها گردید) (۲۸) باز گفت (بدانید) که من از شما (دور تر)

سُورَةُ هُودٍ

هُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ كَافِرُونَ ١٩ وَلَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ
 وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءٍ يُضَاعِفُ لَهُمْ الْعَذَابُ مَا
 كَانُوا يَسْتَطِيعُونَ الْيَمَعَ وَمَا كَانُوا بِصِرُورٍ ٢٠ أُولَئِكَ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ٢١ لَجَرَّمْ أَنَّهُمْ فِي
 الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِرُونَ ٢٢ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَ
 اخْتَبَوْا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٢٣ مَثَلُ
 الْفَرِيقَيْنِ كَالْآعْمَىٰ وَالْأَصَمِّ وَالْبَصِيرِ وَالسَّمِيعِ هَلْ يَسْتَوِيَانِ
 مَثَلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ٢٤ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِنِّي لَكُمْ
 نَذِيرٌ مُبِينٌ ٢٥ أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
 يَوْمٍ أَنتُمْ ٢٦ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا نَرَاكَ إِلَّا بَشَرًا
 مِثْلَنَا وَمَا نَرَاكَ إِلَّا الذِّبْنَ هُمْ أَزْدَلْنَا بَادِيَ الرَّأْيِ وَمَا
 نَرَاكَ إِلَّا كَمَا عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكَ كَاذِبِينَ ٢٧ قَالَ يَا قَوْمِ أَرَأَيْتُمْ
 إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ بَيِّنَةٍ مِنْ رَبِّي وَأَنَا فِي رَحْمَةٍ مِنْ عِنْدِ رَبِّكُمْ عَلَيْكُمْ
 أَنْزِلْكُمْ مَوْهَا وَأَنْتُمْ لَهَا كَارِهُونَ ٢٨ وَيَا قَوْمِ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ

سُورَةُ هُودٍ

مَا لَا إِنْ أَمْرِي إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَمَا أَنَا بِطَارِدٍ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا هُمْ مُلَاقُوا
 رَبِّهِمْ وَلَكِنِّي أَرَىٰ كُفْرًا قَوْمًا يَجْهَلُونَ ^(٢٩) وَيَأْتِيهِمْ مِنْ نِصْرٍ مِنْ اللَّهِ
 إِنْ طَرَدْتَهُمْ أَفَلَا يَدْكُرُونَ ^(٣٠) وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ
 وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي أَعْيُنُكُمْ
 لَنْ يُؤْتِيَهُمُ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذًا مِنَ الظَّالِمِينَ ^(٣١)
 قَالُوا يَا نُوحُ قَدْ جَادَلْنَاكَ فَأَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ
 كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ^(٣٢) قَالَ إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنَا
 بِمُجْبِرٍ ^(٣٣) وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِي إِنْ أَرَدْتُ أَنْ أَنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ
 يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ هُوَ ذُو بُعْدٍ إِلَيْهِ تُرْجَوْنَ ^(٣٤) أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ
 إِنْ افْتَرَيْتُهُ فَعَلَىٰ إِجْرَامِي وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَجْرِمُونَ ^(٣٥) وَأَوْحِيَ إِلَىٰ الْفُجَّ
 رَةِ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَنْ قَدْ آمَنَ فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ^(٣٦)
 وَاصْنَعِ الْفُلَكَ بِأَعْيُنِنَا وَوَحْيُنَا وَلَا تَخَاطِبْنِي فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ
 مُغْرَقُونَ ^(٣٧) وَبَصَّعِ الْفُلَكَ وَكَلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَأَ مِنْ قَوْمِهِ سَخِرُوا
 مِنْهُ قَالُوا لَنْ نَخْرُجَ وَمِنَّا فَأَنَا نَخْرُجُكُمْ كَمَا تَخْرُونَ قُتِفُوا ^(٣٨)

اخگر

نشریه و چاپخانه

نشانی مگرافی : تهران - اخگر

نشانی پستی : میدان ژاله خیابان بهزادی تلفن ۳۷۵۸۸